

tysti lukuun ottamatta, etenkin naiset. — Luulettako että osastotoimintaa voidaan viedä eteenpäin nurkassa supattamisella ja toisiaan mulkoillesa syrjäkatsella? — On todella aika Rock Islandin ja Moline naisille jättää pois tuollaiset pikkumaiset ja vanhanalaiset tavat.

Ryhtykää tosi-innolla seuraamaan nykyäikää. Ottakaa sydänasiaksenne ruveta toimimaan tarmokkaasti, tekemään kaikkenne pienen osastomme eteenpäin viemiseksi.

Kuinka luulette äidit voivanne kasvattaa lapsistanne uuden ajan taistelijoina päämäärämme saavuttamiseksi, jolleme ensin kehittä itseämme. Alkäämme unhottaa että heissä kasvaa uusi vesa, vanhan lahonneen puun tilalle. Heissä on meidän tulevaisuuden toiveemme. Emmehän toivo heistä orjia? Me haluamme jo nyt opettaa heidät ymmärtämään eron pahasta ja hyvästä, opettaa heille että meillä on kaikilla yhdenlainen oikeus elämään. Mutta meille ei haluta sitä opettaa ilman jos emme itse ajattele. Me voisimme niin paljon opettaa lapsillemme puhumalla heille aina pienillä vertauksilla. Silloin se jää lapsen mieleen, ja hän rupeaa itse ajattelemaan omilla pienillä avoillaan.

Tänne tulee niin vähän Toverittaria, että on oikein häpeä sitä sanoa. Mikä on syynä että ette kannata omaa lehteänne? Jokaisen naisen, ainakin osastoon kuuluvan velvollisuus on tilata Toveritar heti ensi tilassa. Siinä on paljon hyvää ja opettavaista lukemista. Tilatkaa se itsellenne niin ei teidän tarvitse lukea "laina lehteä". Siinä on paljon lapsillemme pieniä kertomuksia ja runoja jotka huvittaa lapsia suuresti, kun selitetään heille niiden sisällöt sillä tavalla että he sen käsittävät.

Ettekö ole ajatelleet äidit ja isät, että meillä olisi velvollisuus perustaa tänne ihannelitto. Otetaanpas tämä asia keskusteltavaksi ensi kokouksessa.

Luulen, että on paras lopettaa; tästä muuten voi tulla pannukakku. Siis toivomuksella että ensi kokouksessa pohditaan paljon asioita ja jokainen ottaa toimia vastaan ilman murinolta. Ja ne jotka eivät vielä ole jäseniä— tervetuloa!

Tarmolla taistelemaan siis jokainen nainen ja mies nykyistä riistojärjestelmää vastaan. Ja jokaiselle naiselle Rock Islandissa ja Moline'ssa Toveritar!

Toveruudella,

MATJA.

PEARSON WASH.

Piirränpä hiukan paikkakuntamme kuulumisia, vaikka yhteishömmistä ei olekaan paljon kertomista. Osaston kokoukset pidetään kerran kuukaudessa ja samoin ompeluseuran kokoukset. Tk. 16 p. oli ohjelma-iltama, jossa oli ohjelmaa lapsillakin. Siillä lailla, lapset! Pitäkää vain päälle, niin teistä nousevasta polvesta kasvaa hyvää luokkataistelijaita.

Pois joukostamme manalan majoilta muuttivat kansat. Mr. Kieppo ja Mrs. Mattila. Viimepäin tulla jäi alaikäisiä lapsia, jotka jäivät valkeiden äidin sekä isän hoivaan. Mattila on ollut kuoleena jo kuudetta vuotta.

Isak Mattinsonin perhe lisääntyi poka lapsella tk. 20 p.

Kylämme ukkomiehet ovat taas läheneet työvoimaansa kaupalle, mikä mikä minnekin. Emännät vain "farmalleivat" ja piiskalivat kanoja.

Hauskat terveiset

Elävän leskeltä.

WEST CONCORD, N. H.

Erittäin hyvin onnistui täällä viete-tyt aluejuhlat, elokuun 10 p. Väkeä oli saapunut runsaslukuisesti. Tämä illoinkin jo viimeinen isommista kenttäjuhlista tänä kesänä, sillä ilmat käyvät jo epävarmoiksi, lämpöisyytensä puolesta, mutta sensijaan tulee

haalilla olemaan aina jotain katso- misen ja kuulemisen arvoista, joten jokainen työväenluokkaan kuuluva henkilö tuntee velvollisuudekseen mennä sinne missä näkee toverinsa uutepässa yhteistalonnassa, mail- man köyhälistön yhteisen aatteen hyväksi. — Siis jokainen, mies ja nai- nen, käykää käsi-kädessä sortovaltaa vastaan. Kun me pysymme yksimie- lisiinä, emmekä kulje tuulen mukana, on meillä tulevaisuudesta jotain toi- vottavaa, ja silloin olemme kiitollis- set, siitä, että olemme ainoan oikean asian puolesta taistelleet ja silloin tulevat huomaamaan suuren erehdyk- sensä nekin, jotka ovat luottaneet yksinomaan "herran armoon ja sallimukseen". Jospa täällä West Con- cordissaakin kaikki suomalaiset olisi- vat edes siitä tietoisia, että kuulu- vat työväenluokkaan ja siis ovat työläisiä, niin tuskinpa he kannattai- sivat raittius- y. m. sen kaltaisia "edistys-seuroja". Sehän tuntuu val- lan naurettavasta, kuuluu esim. raitti- us-seuraan aikana, jolloin on kielto- laki, paitsi siinä tapauksessa jos jol- lain raittiusveljellä tai -siskolla sat- tuu joskus olemaan joltain sivutei- tä hankittu tuota elämän vettä yli sen määrän mitä tavallisesti itse tarvitsee, niin silloin on tarpeen raittiusseura ettei toveri sit yksin ahmisi, tulisi vielä pöhnään, vaan että antaa osan toisillekin seuran jäsenille, niinkuin yleinen tapa sallii. Varustakaa itsenne! Pian näytel- lään nimittäin näytelmäkappale "Näy- täntö-iltia", ja sitä katsellessa ei mil- lään voi olla nauramatta, ei vaikka olisi syntymästään saakka ollut pa- halla mielellä, niin kyllä se kappale varmasti saattaa eloon kaikki nauru- suonet jos niinkuin olisivat vanhuut- taan kuoleentuneet. Tulkaa joukolla nauttimaan!

A. K.

Ruus

(Työläisnuorisolle kirj. Arvo Ahma.)

Katri irrotti poveltansa sitä kor- istaneen ruusun ja painoi sen hellästi huulilleen. Ruusun puai- set terälehdet olivat hänelle sym-boolina siitä hehkuvasta lemme- stä, jonka tuntuun hän oli äsket- täin tullut Yrjön syleillessä häntä ja lausua:

"Kuin tämä ruusu, olet sinä, tyttöseni. Nuo punaiset terälehdet ovat raiikkaat, nuorteat ja sulotuoksuiset, kuin sinun huule- si joilta nyt elon hurmaa juon. Kukoista, kuin tämä ruusu ja nauti elämästä, joka ei sinulle riemujansa tarjoa, ellet uskalla ir- rottautua arkisista huolista ja va- paana, huoletonna antautua nauti- maan oman hehkumme hur- masta."

Nuo sanat sointuivat vieläkin Katrin korvissa ja Yrjön kaihoi- sa katse poltti hänen silmiään. Naurahdaen suuteli hän ruusua vielä kerran ja hellien laitto sen maljakkoon.

"Kaikki mitä minussa on, kuuluu sinulle, Yrjöni armas! Sie- luni, ruumiini, kaikki ovat sinun! Nautin onnestani sen kestäessä. Vielä huolistakin ehtii hiukseni harmaantua."

Katri riisuutui. Onnen aavis- tus värisytti hänen jäseniään. Hän aukasi ikkunan ja antoi raiikkaan yöilman hyväillä nuor- teaa vartaloaan.

Sitten kiiruhti hän sänkyyn, sillä onnenkaan hurmassa ei saan- ut unhottaa joka-aamuista työ- hönlähtöä.

Herätessään kello puoli seitse- män herätyskellon torkuttomaan kilinään, tuntui Katrin jäsenissä voimaton raukeus. Lyhyt lepo niitä vain väsytti. Vastennieli- syys ilotonta elämää kohtaan tuntui näin aamusella voimak- kaemmin kuin milloinkaan.

Katrin mieleen muistui eilisil- tainen kohtaus ja Yrjön hänelle antama ruusu.

Kuin pyyhkästen katosi tällöin ankea tunne ja elämään tuli sisäl- lystä. Kiirein askelin juoksi Katri katsomaan ruusua, onnensa symbolia.

Mutta mitä!? —

Käpertyneiden verholehtien reunustama kukan emiö nuokkui maljakossa. Punaiset terälehdet olivat putoilleet pöydälle ja sur- kastuneinakin levittivät heikon suloista tuoksua.

Liian raju oli ollut Yrjön sylei- ly. Hänen rintaansa vastaan oli ruusurukka runneltunut.

Kuollut ja kuihtunut oli ihana ruusu. Sen kohtalo oudosti Kat- rian värisytti. Tapaus tuntui en- teeltä, tuskaisen kammottavalta.

"Kuihtunut ruusuni. Huono olit onneni vertauskuvaksi. Niin lyhyt, kuin elosi, ei toki onneni liene! Sen riemuja en vielä edes kokenut ole. Nytkö lo loppuusi se? — Eihän toki!"

Naurahdaen pukeutui Katri tehdasorjan vaatteisiinsa ja väsy- mystä eivät enää tunteneet hän- nen nuoret jäsenensä.

Kului kuukausia, ihania, on- nesta rikkaita. Kului myöskin kesä, ruusujen aika ja edessä oli kolikko syksy keltaisine lehtineen. Meni myöskin Yrjö, kuten hän sanoi: "työnetsintään muille paikkakunnille."

Yksin istui Katri asunnossaan ja hänen huuliltansa oli elämää uhmaileva hymy kadonnut.

Itku ahdisteli rintaa, joka vie- lä äsken oli täynnä arvoista au- tuutta. Katri näytti ruusulta, jonka terälehtiin syksy oli paina- nut omistusoikeutensa merkit.

"Kuitenkin olen onnellinen", kuiskasi Katri itseksensä. "Yrjön saadessa itsellensä työpaikan, jonka tuloilla voimme tulla toi- meen, menemme naimisiin ja on- nemme, vaatimaton, herttaisa on- nemme kukoistaa kaiken uhalla- kin."

Näin ajatteli Katri. Mutta kyyneleet pusertuivat hänen sil- mälomionsa alta, kastellen hän- nen kelmeää poskeansa.

Satoi lunta ja kadut olivat peit- tyneet lumisohjioon.

Katri harhaili kadulta kadulle, ohuilla vaatteillaan yrittäen suo- jella kääroä, jota hän kantoi sy- lissään.

Lopen oli kuihtunut ennen rei- pas ja komea tvttö, jonka suosio- sta useat pojat olivat kilpail- leet. Tuskin häntä enään tunsi Katriksi.

Päämäärää vailla liikkui Katri siksi, kunnes kääro hiljaisella äänellä ilmotti haluavansa jota- kin.

Katri pujahti komean kivitalon lämpöseen porraskäytävään. Hän asetti kääron hellävaroen sellai- sille paikalle, josta sen ohikulke- va helposti oli huomaava.

Hän suuteli viimeisen kerran käärossä olevaa kiharaista päätä. Katri otti povestansa valoku- van, jota myöskin suuteli ja lait- toi sen sitten kääroön.

Pakahtunut huokaus pusertai hänen rinnastaan, kun hän loi viime silmäyksen onnensa, lyhy- en, viattoman onnensa alkuun ja loppuun. Hän kiiruhti pois kuin takaa-ajettuna.

Hän suuntasi kulkusa kaupun- gin ulkopuolelle, jälle, jonka ve- listä pintaa myöten hän kulki kohden kaukana siintävää rai- loa....

Niin loppui tarinani ruususta, joka eli, kuihtui ja kuoli.

Sosialistikonventsioni on jakautunut kolmeen osaan

"Sosialistipuolueen kansal- lisjärjestön kokous jatkui sunnuntaina ja maanantaina. Edustajain edustusoikeuksien käsittely päättyi maanantai- itana. Sadalle viidellekym- menelle seitsemälle edusta- jalle myönnettiin edustajaoi- keudet.

Erikoinen tarkastuskomi- tea, joka oli tutkinut viimei- sen kansallistoimeenpanevan komitean valinnan yhteydes- sä tapahtuneita väärinkäytök- siä, esitti raporttinsa. Tämä äänestys julistettiin mitättö- mäksi ja konventsioni tulee valitsemaan uuden kansallistoimeenpanevan komitean, joka toimii siksi kunnes jäse- nistö on yleisäänestyksellä ehtinyt valita uuden komi- tean.

Vanhan kansallistoimeen- panevan komitean on luovut- tava toimestaan senjälkeen kun konventsioni on heidän raporttinsa käsitellyt.

Vasemmistolaiset pitävät eri kokousta konventionira- kennuksen alakerrassa. He sanovat heillä olevan 78 edus- taja, mutta tämä määrä on nähtävästi liiojoteltu. He per- rustivat vakituksen järjestön maanantaina.

Kommunistit pitävät kol- matta kokousta toisessa ra- kennuksessa.

Hallitus asettanut poliisit.

Poliisien kokouksessa olo selvisi täydellisesti sunnun- taiaamuna kun ilmoitettiin, että ne oli asettanut kokous- huoneeseen hallituksen siirto- laistomisto. Sen lisäksi on kaupungin poliisilaitoksen ja hallituksen oikeusdepartmen- tin puolesta vielä kokoukses- sa pikakirjurit."

Massan sosialistipuolueen kokous.

Bostonissa on pidetty Massan valtion uudelleen järjestetyn so- sialistipuolueen kokous v. k. 24 p. Kokouksessa oli edustettuna 18 osastoa noin 40 edustajalla. Enemmistönä kokouksessa ovat näköjään olleet suomalaiset. Pe- riaatteellisessa julistuksessaan lausuu komitea m.m. välillisistä parannuksista seuraavaa:

Me kannattamme sellaisia välil- lisiä vaatimuksia, joiden kautta työväestö saa lisää voimia ja lu- jittaa sen asemaa luokkataiste- lussa. Me olemme kuitenkin sii- nä käsityksessä, että välillisiä vaatimuksia ei saa arvioida liian suuriksi meidän taloudellisissa ja valtiollisissa taisteluissamme ja pyrkimyksissämme.

Huomio on ennen kaikkea kiin- nitettävä meidän lopulliseen pää- määräämme, joka merkitsee ka- pitalismin kukistamista ja teolli- sen kansanvallan perustamista sen tilalle. Siihen meidän luok- kailikkeemme pyrkii. Siihen on kiinnitettävä meidän tärkein ja lähin huomiomme niin hyvin a- gitatsioonityössämme, kuin myös- kin meidän jokapäiväisissä tais- teluissamme."